Ἡ ἀναπόλησις τῶν ἡρωϊκῶν ἡμερῶν τοῦ 1940 ἂς χαλυβδώνῃ τὴν θέλησιν καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐμπέδωσιν ὑγιοῦς πολιτισμοῦ.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΟΧΙ, ἀπήντησαν πρὸς τοὺς ἐπιδρομεῖς οἱ ἥρωες τοῦ 1940. Τὸ ΟΧΙ ἂς ἀντιτάξῃ ἡ Νεολαία μας πρὸς τὸ ἠθικὸν κακόν, ποὺ τὴν περιβάλλει, ἐὰν θέλῃ νὰ προοδεύσῃ.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ

Ὅραμα ἐλευθερίας καὶ πραγματικότης θυσιῶν

Τοῦ φιλολόγου κ. ΔΗΜ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Μὲ ἰδιαιτέραν ἔξαρσιν καὶ ἐνθουσιασμὸν τὸ Ἔθνος σύσσωμον ἑορτάζει τὴν μεγάλην ἐπέτειον. Ἀναζῇ μέσα εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς γνωρίμου ἠχοῦς τῆς ἑλληνικῆς Ἱστορίας. Τὸ ὄχι τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940 ἀποτελεῖ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐσωτέρας πνοῆς τοῦ Ἐθνικοῦ ὀργανισμοῦ, τοῦ ὄγκου τῆς περιλάμπρου παραδόσεως. Εἶναι ὁ μέγας σταθμὸς τῆς παγκοσμίου καὶ ἑλληνικῆς Ἱστορίας, διότι δὲν προσδιώρισε μόνον αὐτὴν τὴν τύχην τοῦ Ἔθνους μας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν πορείαν τῶν γεγονότων τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου ἔπαιξε καὶ διεδραμάτισε ρόλον σπουδαιότατον. Εἶναι φανερὸν ὅτι ἡ παρουσία ὡρισμένων λαῶν σήμερον δὲν εἶναι νοητὴ χωρὶς τὸ μέγεθος ἐκεῖνο, ποὺ ὀνομάζεται 28η Ὀκτωβρίου 1940.

Βαθύτατα, ἀλλὰ καὶ ἀξιολογώτατα εἶναι τὰ προδρομικὰ γνωρίσματα τοῦ ἐθνικοῦ βίου, τὰ ὁποῖα φωτίζουν καὶ καταυγάζουν τὸ νόημα τῆς μεγάλης ἡμέρας.

Δὲν ἦτο δυνατὸν ποτέ, τῶν περσομάχων ἀπόγονοι καὶ τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς Βασιλίδος τῶν Πόλεων συνεχισταὶ αὐτοὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ 21 νὰ γίνουν ἀνάλκιδες, νὰ γίνουν ρίψασπιδες καὶ νὰ ὀρρωδήσουν ἐνώπιον τοῦ θρασέος ἐπιδρομέως καὶ λιποτακτήσουν ἀπὸ τὸ μέγα προσκλητήριον τῆς θυσίας. Εἰς τὰ βάθη τῶν χρόνων ἁπλώνεται ἱστορία παναρχαία, τὴν ὁποίαν καλύπτει ἕνα ὅραμα καὶ ἕνα θέαμα ἀγώνων, θυσιῶν, θριάμβων, δόξης καὶ ἡρωϊσμῶν. Ἐλευθερία καὶ εὐψυχία καὶ ἐπ' αὐτῶν ἡ οἰκοδομὴ τῆς εὐδαιμονίας ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν τὰ προδρομικὰ γνωρίσματα τῆς μεγάλης στιγμῆς τοῦ Ἔθνους πρὸ 27 ἐτῶν. Ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία ὑπῆρξεν ἡ κατ' ἐξοχὴν ἱστορία ἑκατονταετηρίδων καὶ χιλιετηρίδων ἀμπώτιδος καὶ πλημμυρίδος, δουλείας καὶ ἐλευθερίας. Τὸ κυριαρχοῦν γνώρισμά της ὅμως ἀπετέλει ἡ αὐτοθυσία καὶ ἡ ἐλευθερία. Παρουσίασεν ὁ ἑλληνισμὸς τοιαῦτα ἀθλήματα καὶ βιώματα, ὥστε δὲν ἐβυθίσθη ποτὲ εἰς τὴν θάλασσαν τῶν καταστροφῶν καὶ καταιγίδων. Ἴσχυσε διὰ τὸ Ἔθνος μας πάντοτε ὁ παλαιὸς χρησμὸς τοῦ Μαντείου τῶν Δελφῶν: «ἀσκὸς βαπτίζει, δῦναι δὲ τοι οὐ θέμις», ὅστις εἶχε λεχθῇ διὰ τὴν πάλιν τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐναρμονίζεται εἰς τὸ ὅλον σῶμα τῆς Ἐθνικῆς Ἱστορίας. Διὰ τὴν ζωὴν τῆς ἐλευθερίας ἐπολέμησαν οἱ Ἕλληνες καὶ ἠγωνίσθησαν τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα. Γλυκεῖα εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἐλευθερία, ὅμως προτιμότερος ὁ θάνατος ὅταν αὐτὴ καταστῇ βίος δουλείας καὶ ἀδοξίας καὶ ἀτιμώσεως. Καὶ ὄντως, δὲν ἐβυθίσθησαν ποτὲ οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν θάλασσαν τῶν πτώσεων. Παρέμεινε μία θεότης φρουρὸς καὶ σύμμαχος. Εἶναι ἡ Δίκη «σύνθρονος τοῦ Διὸς» διὰ τὸν προχριστιανικὸν ἑλληνισμόν. Τὸ ἀκοίμητον βλέμμα τοῦ Θεοῦ, ὅστις «δικαιοσύνας ἠγάπησε» καὶ ἀντετάχθη εἰς τὴν βίαν, τὴν ἀδικίαν καὶ τὴν ἀτιμίαν. Ὁ Θεὸς διὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐκάλεσε τοὺς λαοὺς καὶ ἰδιαίτερα τὸν Ἑλληνικὸν «ἐπ' ἐλευθερίᾳ» προσδιώρισε ἕνα σκοπόν, τῆς δι' ἐλευθερίας κατάκτησιν τῆς ἀληθείας. Ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξουν μὲ τὴν ὑλικὴν βίαν καὶ τὸν καταναγκασμόν.

Καὶ εἶναι ἀληθὲς ὅτι μὲ τοὺς πολέμους τοὺς μηδικοὺς συναντᾶται ἡ ὑλικὴ βία τῶν Ἀσιατῶν μὲ τὴν ἠθικὴν μεγαλωσύνην καὶ δύναμιν τῶν Ἑλλήνων. Ἡ συνάντησις ἐκείνη εἰς τὸν Μαραθῶνα, τὰς Θερμοπύλας καὶ τὴν Σαλαμῖνα προσλαμβάνει τὸν χαρακτῆρα μεγαλείου ἐπικοῦ. Ὁ θρόνος τῆς θείας Δίκης, συνθρόνου τοῦ Διός, θρυμματίζει τὸν θρόνον, μὲ ὅλον τὸν διάκοσμόν του, τοῦ Ἀσιάτου Ξέρξου εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Αἰγάλεω. Ὁ πύργος τῆς ἀπειλῆς καὶ τῆς Ἀσιατικῆς Δεσποτείας κατεδαφίζεται· ἡ ἠθικὴ ἀξία, ὁ Νόμος, παραστάτης τοῦ ἑλληνισμοῦ θριαμβεύει. Ὀλίγαι Εὐμενίδες τῆς φωτολουσμένης ἐλευθερίας μάχονται καὶ νικοῦν τὰς πολυπληθεῖς Ἐρινύας τοῦ ἐρέβους καὶ τοῦ σκότους.

Συνεχῶς, μέσα εἰς τὰς δέλτους τῆς Ἱστορίας γράφεται ὁ ἀγὼν τῆς ἐλευθερίας. Ἡ ἀρχαία Ἱστορία συνθέτει τὴν ὑπεροχωτέραν Βίβλον τοῦ ἐλευθέρως ζῆν. Βίβλος γενέσεως ἐλευθερίας δύναται ἄλλως τε νὰ ὀνομασθῇ ὅλος ὁ βίος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸ 1453 μετὰ τὴν κατάλυσιν τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, καίτοι τὸ Ἔθνος διέρχεται μακρὰν περίοδον δουλείας σκληρᾶς, ἀπὸ τοὺς ὀλιγανθρώπους σκλάβους συγγράφεται ἡ ὡραιοτέρα Βίβλος γενέσεως τῆς ἐλευθερίας. Ἡ μαυροφόρος ἀπελπισία δὲν σκιάζει τὴν αἰθρίαν καὶ τὴν ἐσωτέραν διαύγειαν τοῦ Πνεύματος τῆς ἐλευθερίας. Γράφεται συνεχῶς ἡ Βίβλος αὐτὴ καὶ μετὰ τὸ 1821 μὲ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῶν ἀλυτρώτων ἀδελφῶν τῆς Ἠπείρου, τῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ τῶν μοσχοβολημένων νήσων.

Ἦλθεν ἡ ἐπιβουλὴ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Οἱ ἐλεύθεροι κινδυνεύουν νὰ γίνουν δοῦλοι. Ἡ βαρεῖα ἐπιβουλή, ὁ ἀποτρόπαιος κίνδυνος, γίνεται θρῦλος, δόξα, αἴγλη. Τὸ ἀπόθεμα τῆς ἠθικῆς δυνάμεως καὶ ὑπεροχῆς τοῦ Ἔθνους, αὐτομάτως ἀνέβλυσε μέσα ἀπὸ τὰς φλέβας τοῦ ἱστορικοῦ «εἶναι». Αὐτόδηλον ἦτο ὅτι τὸ 1940 ἐγίνετο ὁ ἀνταγωνισμὸς δύο δυνάμεων, τοῦ ὀλέθρου καὶ τῆς ταπεινώσεως μὲ τὴν ἠθικὴν μεγαλωσύνην καὶ τὸν θρίαμβον. Εἰς τὴν ἀναμέτρησιν αὐτὴν ἐνίκησεν ἡ Δίκη καὶ ὁ Νόμος. Τότε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ἐχρειάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς καμμίαν πολιτικὴν ἢ θεωρητικὴν φιλοσοφίαν. Τὸ μόνον ἰδεῶδες του ἦτο ἡ ἐλευθέρα ζωή, ὁ βίος ὁ ἡσύχιος καὶ ὁ εἰρηνικός. Τὸ «ὄχι» τοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ ἐπεσφραγίσθη ἀμέσως ἀπὸ τὸν ἕνα νοῦν καὶ τὴν μίαν καρδίαν ὀκτὼ ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων. Ἡ πτερωτὴ νίκη ἐστεφάνωσε τὰ ὅπλα τὰ ἑλληνικὰ εἰς τὰ βουνὰ τῆς Πίνδου. Τὸ θάρρος τοῦ στρατευθέντος καὶ ἀμάχου λαοῦ δὲν ἀπέλιπε τοῦτον οὐδὲ ἐπὶ στιγμήν. Ἡ ἄμυνα τῶν πατρίων καὶ τῶν ἱερῶν παρακολουθεῖται ἀπὸ τὸ ὅραμα τῆς ὑπερμάχου Στρατηγοῦ.

Βαρεῖαι δοκιμασίαι ἐνέσκηψαν εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον χῶρον κατὰ τὴν ἀποτροπαίαν ἐκείνην νύκτα τῆς Κατοχῆς ὑπὸ τῶν δύο σιδηροφράκτων αὐτοκρατοριῶν. Ὑπέστησαν οἱ λαμπροὶ νικηταὶ τῆς Πίνδου καὶ μὲ καρτερίαν ἐδέχθησαν τὸ βάρος μιᾶς ἀντιθέσεως. Τὰ μεγάλα πνεύματα τῆς Εὐρώπης, τῆς Γερμανίας καὶ Ἰταλίας, πρὸ πάντων, εἶχον ἐξυμνήσει τὸ ἅγιον κάλλος τῆς φύσεως καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ὅμως, ἡ ἐξύμνησις καὶ ἡ λατρεία τῶν κορυφαίων ἀνδρῶν των δὲν ἴσχυσαν νὰ ἀνακόψουν τὰ ἐγκληματικὰ ἐνεργήματα τῶν ἐπιδρομέων Γερμανῶν καὶ φασιστῶν. Ὁ ἦχος ὡστόσον τῆς ἐλευθερίας καὶ ἡ φωνὴ τοῦ δικαίου δὲν κατεσίγασαν ποτέ. Καὶ ὅταν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τὸ 1943 ἐπέπεσεν ἡ Δεκεμβριανὴ λαῖλαψ καὶ ὁ συμμοριτοπόλεμος 1946-1949, ὁ Λαὸς πεινῶν ἀκόμη καὶ γυμνητεύων, ἐβάδισε τὰ πεπρωμένα του καὶ διέλυσε τὸ σκότος τοῦ νέου φοβεροῦ ἐχθροῦ, τοῦ Κομμουνισμοῦ. Ἀκοίμητος φρουρὸς καὶ θεματοφύλαξ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ὁσίων τῆς Φυλῆς μας ὁ Ἐθνικὸς Στρατός, μόλις πρὸ ἓξ μηνῶν διὰ μιᾶς εἰρηνικῆς, ἀστραπιαίας ἀριστοτεχνικῆς καὶ γαληνιαίας ἐξορμήσεώς του, ἀπήλλαξε τὸ Ἔθνος ἀπὸ μεγάλους ἐθνικοὺς κινδύνους καὶ κατέλυσε τὸ κράτος τῆς ἀπελευθερώσεως.

Εἶναι ὅμως ἀληθὲς ὅτι τὴν σημερινὴν ἡμέραν συμπλεκόμενα συναισθήματα κυριαρχοῦν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν Ἑλλήνων. Ἐνῶ αἱ καρδίαι τῶν ἐπιζώντων καὶ ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἦλθον μεταγενεστέρως, χαίρουν διὰ τὴν πολυαίμακτον ἐποποιΐαν τῆς Πίνδου καὶ τὴν ἀναίμακτον ἐξόρμησιν τοῦ Ἀπριλίου 1967 καὶ φεγγοβολοῦν ἀπὸ τὸ φῶς μιᾶς ἐσωτερικῆς χαρᾶς, δοκιμάζουν ὅμως πικρίαν, διότι ἡ Βόρειος Ἤπειρος στενάζει ὑπὸ ζυγὸν καὶ τὸ αἴτημα τῶν Κυπρίων διὰ τὴν Ἕνωσιν μένει ἀκόμη ἀνεκπλήρωτον. Εἰς τὴν πολυπαθῆ Β. Ἤπειρον, ἱερὰ προσκυνήματα καίονται, ναοὶ βεβηλώνονται, τὰ ἅγια ρίπτονται τοῖς «κυσί». Εἰς τὴν Κύπρον ἀκόμη εἶναι νωποὶ οἱ τάφοι τῶν μαρτύρων Καραολῆ, Αὐξεντίου καὶ τόσων ἄλλων ἐπωνύμων καὶ ἀνωνύμων ἡρώων καὶ μαρτύρων.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ὑπὸ τὴν πνοὴν καὶ καθοδήγησιν τῆς Ἐθνικῆς του Κυβερνήσεως ἀγωνίζεται ἐν εἰρήνῃ σήμερον διὰ τὴν οἰκονομικήν, τεχνικὴν καὶ πνευματικὴν του ἀνασυγκρότησιν· συνάμα κατέχεται ἀπὸ τὰς προσδοκίας νὰ ἀπελευθερωθοῦν οἱ ἀλύτρωτοι ἀδελφοὶ τῆς Βορείου Ἠπείρου, γυμνητεύοντες καὶ πλανώμενοι χωρὶς πατρίδα καὶ στέγην· Νὰ ἱκανοποιηθῇ τὸ αἴτημα τῆς Κύπρου, νὰ ἑνωθῇ μὲ τὴν μητέρα Ἑλλάδα. Αὐτὸς εἶναι ὁ παλμὸς καὶ ὁ πόθος ὁ βαθὺς τῶν Πανελλήνων.

Δ. Ν. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΣΤΑΘΜΟΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΗΣ 28ΗΣ

Τοῦ δικηγόρου κ. ΓΕΩΡΓ. ΠΑΠΠΑ

Ὑπάρχουν στιγμαὶ εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Λαῶν, αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν τὴν συμπύκνωσιν τῆς μαζικῆς ψυχικῆς των ζωῆς καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς κεντρικῆς κατευθυντηρίου ἰδέας, ποὺ διέπει καὶ χαρακτηρίζει τὴν ἐθνικὴν των ψυχήν.

Αἱ στιγμαὶ αὗται εἶναι συνήθως αἱ ὧραι τῶν μεγάλων ἀποφάσεων, αἱ ὧραι τῆς κρίσεως ἐνώπιον τοῦ μεγάλου διλήμματος ζωῆς ἢ θανάτου, ποὺ προβάλλει κατὰ καιροὺς καὶ διακόπτει τὸν εἰρηνικὸν μόχθον καὶ τοὺς εἰδυλλιακοὺς ρεμβασμοὺς τῶν Ἐθνῶν.

Κατὰ τὰς τραγικὰς ταύτας ὥρας, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς ἐκπηδοῦν δυνάμεις ἀφαντάστως ἰσχυραί, ὑποτάσσουσαι, ὑπὸ τὴν ἀκατανίκητον δύναμιν καὶ γοητείαν των, πᾶσαν σκέψιν καὶ πᾶσαν ἀντίδρασιν τῆς ψυχρᾶς λογικῆς καὶ στρέφουν τὸ πηδάλιον καὶ χαράσσουν πορείαν πρὸς τὴν θύελλαν καὶ τὸν ἀγῶνα, ἀνατρέπουσαι τὴν κίνησιν τῆς Ἱστορίας πρὸς ὅ,τι ἡ ἀντικειμενικὴ μέτρησις τῶν πραγμάτων θὰ προεδίκαζε.

Μία τοιαύτη μεγίστη Ὥρα διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ἔθνους μας εἶναι ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ φωτεινὴν ἐπανάληψιν, ὑπὸ ἀπείρως δραματικωτέρας συνθήκας, τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῶν Θερμοπυλῶν ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης περιφρονήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους πρὸς πᾶσαν ἐκδήλωσιν τῆς ὠμῆς βίας, πρὸς πᾶσαν ἀπόπειραν καθυποτάξεως τοῦ πνεύματος εἰς τὰς σκοτεινὰς δυνάμεις αὐτῆς.

Ἡ 28η Ὀκτωβρίου 1940 εἶναι ἕνας σημαντικὸς σταθμὸς εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἐθνῶν, ἐνώπιον τοῦ ὁποίου θὰ ἵστανται ταῦτα ἵνα ἀντλῶσι παρηγορίαν καὶ κηρύγματα πίστεως ἐπὶ τὴν ἔννοιαν τῆς Δικαιοσύνης, τὴν ἔννοιαν τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας καὶ τῆς ἰσχύος τῶν ἠθικῶν δυνάμεων εἰς τὴν πορείαν τοῦ πολιτισμοῦ. Διότι ὁ ἑλληνικὸς ἐκεῖνος ἀγὼν ἀνελήφθη παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἀμέσου ἑλληνικῆς νίκης ἐναντίον πολεμίων ἀπείρως ἰσχυροτέρων καὶ εἰς στιγμάς, κατὰ τὰς ὁποίας ἐκυριάρχει πνεῦμα ἡττοπαθείας εἰς ὁλόκληρον τὸν Κόσμον καὶ ὑπὸ τὰς συνθήκας ταύτας ἡ ὑπερήφανος καὶ ἀτρόμητος ἑλληνικὴ στάσις καὶ τὸ ἀνεπανάληπτον ἐκεῖνο ἐκκωφαντικὸν ΟΧΙ εἶναι καὶ θὰ εἶναι ἡ ὑψηλοτέρα ἔξαρσις τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, τὸ μοναδικὸν παράδειγμα αὐτοθυσίας τῆς παγκοσμίου Ἱστορίας.

Οἱ ἱστορικοὶ ματαίως θὰ ἀναζητῶσι τὸ θαῦμα τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιστάσεως, ὅπου ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια καὶ ἡ ἁγνότης τῆς θυσίας ὑψώθησαν εἰς ἀκτινοβόλον ὑπερκόσμιον μετέωρον, ποὺ θὰ καταυγάζῃ μέσα στοὺς κόσμους, ποὺ ἔρχονται καὶ παρέρχονται τὰ πνεύματα τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων, τὰ ὁποῖα οὔτε ὑποτάσσονται, οὔτε ἀποθνήσκουν.

Ἡ ἄρνησις τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς νὰ δεχθῇ τὴν ὑποταγὴν εἰς τὴν βίαν ὑπῆρξεν ὁ τηλαυγὴς φάρος, ὁ ὁποῖος διέλυσε τὰ σκότη καὶ ἐχάραξε πρωτοποριακῶς τὴν ὀρθὴν πορείαν εἰς ἕνα ἠθικῶς δειλιάσαντα κόσμον καὶ ἤσκησε κολοσσιαίαν ἐπίδρασιν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Λαῶν καὶ τῶν ἀτόμων, θὰ ἀποτελῇ δὲ τὸ παράδειγμα, πρὸς τὸ ὁποῖον θὰ στρέφωνται αἱ ψυχαὶ καὶ αἱ καρδίαι εἰς πᾶσαν γωνίαν τῆς γῆς, διὰ νὰ ἀντλῶσι δύναμιν καὶ πίστιν καὶ θάρρος ὅταν βλέπωσι νὰ κινδυνεύωσι τὰ ὅσια καὶ ἱερὰ τοῦ ἀνθρωπίνου πολιτισμοῦ.

Τὴν μεγάλην ἐκείνην ὥραν, τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἀνέλαβε τὴν ἀκατάλυτον σκυτάλην τῆς αἰωνίας παρακαταθήκης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεξιτήλως ἔχει χαραχθῆ μὲ τὸ αἷμα τῶν προγόνων του, ὅτι ἡ Νίκη εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς φυλῆς εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου της καὶ ὥρμησε πρὸς τὸν δρόμον τῆς θυσίας του.

Καὶ ἀπὸ τὸ μέγεθος τῆς Ἑλληνικῆς θυσίας, ἀπὸ τὸ ὑπερήφανον ἐκεῖνο ἑλληνικὸν ΟΧΙ, ἀπὸ τὴν ἀπαράμιλλον ἀκτινοβολίαν τῶν τάφων, μὲ τοὺς ὁποίους εἶναι πλῆρες τὸ πεδίον τῆς μάχης, ἀπὸ τὴν ἱερὰν προσταγὴν τῶν νεκρῶν μας, ποὺ δὲν εἶναι νεκροὶ μόνον ἰδικοί μας, ἀλλὰ καὶ ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, θὰ ἐκπηδᾷ ἡ φωνὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους διὰ νὰ σαλπίζῃ εἰς τοὺς αἰθέρας μὲ ἀκατανίκητον ἰσχὺν τὴν ἠχὼ τῆς σημερινῆς τρισενδόξου ἐπετείου: ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΝΙΚΗΝ Η ΔΟΞΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Μ. ΠΑΠΠΑΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΪ: 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1940

Ὁ μικρὸς μὲ τὴν κιμωλία

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΤΟΥ 40—41 ΤΟΥ κ. ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΟΥΛΟΥΜΠΗ

Σήμερα ὁ μικρὸς Δημήτρης τοῦ 40, θὰ ἦτο πιὰ ὥριμος ἄνδρας. Θὰ εἶχε οἰκογένεια, γεναῖκα καὶ παιδιά, καὶ ὁ ἴδιος θὰ διηγόταν στὴν φαμίλια του καὶ στοὺς φίλους του, μὲ ὑπερηφάνεια τὴν μικρή του ἱστορία. Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει... Σκοτώθηκε, τὸ πρωΐ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου τοῦ 40, στὸ ρεῖθρο τοῦ πεζοδρομίου τῆς ὁδοῦ Γούναρη. Γι' αὐτὸ καὶ τὴν ἱστορία του τὴν διηγοῦμαι ἐγώ:

—Δός μου γρήγορα, παρακαλῶ, μιὰ κιμωλία

Δευτέρα πρωΐ: 28 Ὀκτωβρίου 1940. Ἔξω ἀπὸ τὰ γραφεῖα τῆς ΙΙΙ Μεραρχίας, τὴν διασταύρωση τῶν ὁδῶν Γούναρη καὶ Κορίνθου, μετὰ τὴν ἐπίσημη ἀναγγελία τῆς κηρύξεως τοῦ πολέμου μὲ τὴν Ἰταλία, εἶχον συγκεντρωθῆ ὅλοι οἱ Πατρινοὶ καὶ μὲ τὴν ἀγωνία ζωγραφισμένη στὰ πρόσωπά τους περίμεναν νὰ μάθουν εἰδήσεις. Δὲν ἦταν λίγο. Ἡ Ἰταλία, ἡ χώρα τῶν 45 ἑκατομμυρίων ψυχῶν καὶ τῶν 7 ἑκατομμυρίων λογχῶν ὅπως ὑπερήφανα διεκήρυττε ὁ Ντοῦτσε της, μὲ κραταιὸ στόλο, ἀεροπορία ποὺ σκέπαζε τὸν ἥλιο, ἑκατομμύρια ἅρματα καί... καί... εἶχε κηρύξει τὸν πόλεμο κατὰ τῆς μικρῆς Ἑλλάδος. Καὶ τὸν εἶχε κηρύξει ὄχι παλληκαρίσια. Ἀλλά... ἀλὰ ἰταλικά. Μπαμπέσικα. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ πρῶτο Ἑλληνικὸ ἀνακοινωθέν, ποὺ κείνη τὴν ὥρα εἶχε φτάσει στὰ γραφεῖα τῆς Μεραρχίας, καὶ διάβασε ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τῆς ὁδοῦ Γούναρη, ὁ ἴδιος ὁ στρατηγὸς Παπαδόπουλος πρὸς τοὺς χιλιάδες Πατρινῶν ποὺ ἦσαν συγκεντρωμένοι, ἔγραφε:

«Αἱ ἰταλικαὶ στρατιωτικαὶ δυνάμεις προσβάλουν ἀπὸ τῆς 5 π.μ. σήμερον τὰ ἡμέτερα τμήματα προκαλύψεως τῆς ἑλληνο-αλβανικῆς μεθορίου. Αἱ ἡμέτεραι δυνάμεις ἀμύνονται τοῦ πατρίου ἐδάφους».

Καὶ τὸ μεσημέρι τῆς ἴδιας ἡμέρας, ὅταν ἡ πόλις ἄρχισε νὰ ἐρημώνεται καὶ ἡ κάτοικοι, ἀλλόφρονες ἐγκατέλειπαν τὰ σπίτια τους, τὰ ὑπάρχοντά τους, γιὰ νὰ καταφύγουν σὲ κάποιο κοντινὸ χωριό, ἕνας στρατιώτης, ἐντεταλμένος ἀπὸ τὴν ΙΙΙ Μεραρχία τοιχοκολλοῦσε ἔξω ἀπὸ τὴν τότε Ἐθνικὴ Τράπεζα — στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Γούναρη καὶ Κορίνθου — τὸ Β΄ ἔκτακτο πολεμικὸ ἀνακοινωθὲν τὶς πρῶτες ἡμέρες τοῦ πολέμου, ποὺ κατέληγε ἤτοι:

«...Βόμβαι ριφθεῖσαι ἐπὶ τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν ἔσχον θύματα ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ».

Ἡ Πάτρα, ἡ ἱστορικὴ πρωτεύουσα τοῦ Μωρηᾶ εἶχε γράψει τὴν πρώτη χρυσῆ της σελίδα στὴν τιτανομαχία τοῦ 40.

Ἔτσι ἡ Ἑλλὰς ἄρχισε νὰ δίνῃ τὴν κοσμοϊστορικὴ τῆς προσφορὰ εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐλευθερίας.

★

Τὸ τέλος τοῦ ἀνακοινωθέντος ἀκολούθησε ἕνα πελώριο «ζήτω» καὶ ἕνας ἀφάνταστος ἐνθουσιασμός. Ὅλοι κάτι ἔλεγαν. Ὅλοι κάτι φώναζαν. Ὅλοι κάτι ζητοῦσαν. Οἱ νέοι νὰ ζωστοῦν τ' ἅρματα καὶ νὰ φθάσουν τὸ ταχύτερο στὴ πρώτη γραμμή. Οἱ ἔφεδροι, νὰ προσθέτουν τὸν ἐνθουσιασμό τους: «Ἄχ! νἄμουνα νέος!...» νὰ μποροῦσα νἄρθω μαζί σας στὸ μέτωπο!..., νὰ μάθουν οἱ μακαρουνάδες τί θὰ πῆ Πατρινὸς φαντάρος!...». Ὁ σκοπὸς τσολιᾶς, στὴ ξύλινη σκοπιά του, στὸ πεζοδρόμιο τῆς Μεραρχίας, καμάρωνε, σὰν νἄλεγε, στὸν κόσμο ποὺ τὸν κοιτοῦσε, κιόλας, σὰν ἥρωα, σὰν καινούργιο Μαραθωνομάχο: Θὰ τοὺς φθάσουμε στὴ Ρώμη!

Στὴ Ρώμη!... στὴ Ρώμη!.. ἔβγαινε μέσα ἀπὸ τὸ πλῆθος μιὰ σιωπηρὴ ἰαχή, καὶ ποὺ τὴν ζωντάνευε ἡ βραχνὴ φωνὴ τοῦ Γιάννη Ἰωαννίδη, τοῦ ἀξέχαστου τύπου, ποὺ σὲ λίγες μέρες ἐπέπρωτο ν' ἀφίσῃ τὴν τελευταία του πνοὴ στὸν ἴδιο δρόμο θῦμα κι' αὐτὸς τῶν Μουσολινικῶν παλληκαρισμῶν κατὰ τῶν ἀμάχων Πατρινῶν.

—Στὴ Ρώμη, φώναζε ὁ Ἰωαννίδης, στὴ Ρώμη, τὸ πλῆθος, στὴ Ρώμη καὶ ὁ μικρὸς Δημήτρης, ποὺ χοροπηδοῦσε ἔξαλλα, χαρούμενος μὲ τόσο ἐνθουσιασμό, σὰν νἄχε κι' ὅλας ὁ στρατός μας φθάσει στὴ Ρώμη.

Καὶ μέσα σ' ὅλο αὐτὸ τὸ πανδαιμόνιο τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῶν ἐκδηλώσεων, ποὺ ἔδειχναν τὸ μεγαλεῖο τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, ὅταν πρόκειται νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν Ἑλλάδα του, φάνηκαν, χαμηλὰ στὸν ὁρίζοντα τὰ πρῶτα ἀεροπλάνα. Ὅλοι ἔστριψαν τὰ βλέμματά τους πρὸς τὸν οὐρανό, κι' ὅλοι ἄρχισαν νὰ τὰ χαιρετοῦν μὲ χειρονομίες, μὲ φωνές, μὲ τὰ μαντήλια τους. Τὰ πέρασαν γιὰ Ἑλληνικά, γιατὶ κάτω ἀπὸ τὰ φτερά τους εἶχαν σὲ κύκλο τὰ χρώματα τῆς Γαλανόλευκης.

ΠΑΤΡΑ — ΤΙΡΑΝΑ — ΡΩΜ...

Μιὰ εἰκόνα ἀφαντάστου μεγαλείου. Μιὰ πολεμικὴ ἐξόρμησις στὴν διασταύρωση τῆς ὁδοῦ Γούναρη καὶ Κορίνθου μὲ ἀεροπορικὴ ἐπιδρομή.

Συγχρόνως ἄφθανε καὶ τὸ λεωφορεῖο τῆς γραμμῆς Παραλία — Σύνορα. Ἔμεινε καρφωμένο στὴ στάση του, ὅπου σήμερα ἡ εἴσοδος τοῦ κινηματογράφου «Αττικόν». Ἦτο ἀδύνατον νὰ προχωρήσῃ καὶ οἱ περισσότεροι ἐπιβάται του κατέβηκαν κι' ἐνώθηκαν μὲ τὸ πλῆθος.

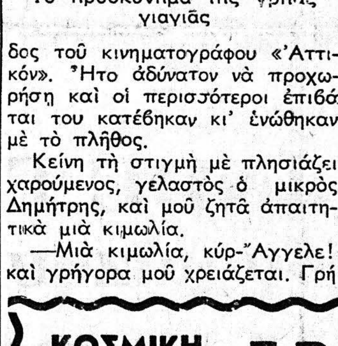

Τὸ προσκύνημα τῆς γρηᾶς γιαγιᾶς

Κείνη τὴ στιγμὴ μὲ πλησιάζει χαρούμενος, γελαστὸς ὁ μικρὸς Δημήτρης, καὶ μοῦ ζητᾶ ἀπαιτητικὰ μιὰ κιμωλία.

—Μιὰ κιμωλία, κύρ-Ἄγγελε! καὶ γρήγορα μοῦ χρειάζεται. Γρήγορα σοῦ λέω!

Ἀφοῦ τοῦ ἱκανοποίησα τὴν ἀπαίτησή του, τὸν παρακολουθῶ μὲ τὸ βλέμμα μου. Τὸν βλέπω νὰ διασχίζῃ δύσκολα τὸν κόσμο, νὰ φθάνῃ στὸ λεωφορεῖο καὶ ν' ἀρχίζῃ νὰ γράφῃ στὴν ἐξωτερική του πλευρά, μὲ γράμματα ὅσο μποροῦσε μεγαλύτερα: ΠΑΤΡΑ — ΤΙΡΑΝΑ — ΡΩΜ... Τὸ τελευταῖο γράμμα δὲν πρόφθασε νὰ τελειώσῃ, γιατὶ ἡ βόμβα ποὺ ἔπεσε, ἀπὸ τοὺς παλληκαράδες τοῦ Ντοῦτσε, τοὺς κρυμμένους πίσω ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ χρώματα, τοὔκοψε τὴ ζωή. Τὸν ξάπλωσε νεκρὸ — ὅπως καὶ ἑκατοντάδες Πατρινῶν καὶ ὅσους ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτες τοῦ λεωφορείου εἶχαν μείνει μέσα — κοντὰ στὴν πισινὴ ρόδα τοῦ αὐτοκινήτου, κρατῶντας τὴν κιμωλία.

★

Ἔτσι ἡ Πάτρα ἔδινε τὸν πρῶτο πολεμιστὴ της στὴν τιτανομαχία τοῦ 40. Τὸν 14χρονο Δημήτρη Ζαχαράτο. Τὸν μικρὸ ἥρωα, τὸν ἐνθουσιώδη ἀλητάκο, ποὺ πρῶτος ζωντάνεψε τὸν πόθο τῶν Ἑλλήνων: «Πάτρα — Τίρανα — Ρώμη», γιὰ νὰ πεθάνῃ ὁ ἴδιος γράφοντάς τον καὶ γιὰ νὰ γίνουν οἱ τρεῖς αὐτὲς λέξεις πίστις καὶ ὁρόσημο τῆς ἑλληνικῆς νεολαίας.

★

Πέρασαν ἀπὸ τότε χρόνια. Πέρασαν οἱ πόλεμοι, ἡ κατοχή, ἡ ἐσωτερικὴ ἀνωμαλία καὶ ἡ Πάτρα γιόρταζε τὴν πρώτη 28η Ὀκτωβρίου της.

Κάτω ἀπὸ ἕναν λαμπρὸ φθινοπωρινὸ ἥλιο, οἱ Πατρινοὶ χειροκροτοῦσαν τὴν παρελαύνουσα ἄλκιμο νεότητά της. Τὰ νειάτα ὑπερήφανα ὑπέσχοντο πὼς ἦσαν ἕτοιμα νὰ συνεχίσουν τὴν ἐποποιΐα τοῦ 40 ἂν χρειασθῇ.

Οἱ τελευταῖοι τῆς παρελάσεως διέλυαν τοὺς ζυγοὺς των στὴν διασταύρωση Κανακάρη καὶ Γούναρη καὶ ὁ κόσμος ἀραίωνε ἀπὸ τὴν λεωφόρο.

Τότε, μία σύμπτωση! Ἀπὸ τὴν ἴδια θέση, ποὺ παρακολουθοῦσα τὸν μικρὸ Δημήτρη γράφοντας στὸ λεωφορεῖο, τώρα παρακολουθῶ μιὰ γρηούλα, νὰ γονατίζῃ στὸ ρεῖθρο τοῦ πεζοδρομίου, ἀκριβῶς στὴν ἴδια θέση ποὺ ἄφισε τὴν τελευταία του πνοὴ ὁ μικρὸς Δημήτρης, νὰ κολάῃ ἕνα ἀναμμένο κερί, σ' ἕνα μικρὸ σιδερένιο πιατελλάκι, νὰ ἀνάβῃ λιβάνι καὶ συγχρόνως νὰ κάνῃ τὸν σταυρό της ψιθυρίζοντας κάτι εὐχές.

Τὴν πλησιάζω ἐγὼ καὶ μαζὶ

—— ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΑΒΕΡΝΑ

«ΡΕΝΑ»

ΔΕΡΒΕΝΑΚΙΩΝ 68 — ΤΗΛ. 70-165

•

ΕΝΑΡΞΙΣ ΧΕΙΜΕΡΙΝΗΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΞΕΧΑΣΤΟ ΓΑΜΟ

Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΝΥΜΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ

ΣΑΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ

★ ΧΙΛΙΑ Παριζιάνικα Νυμφικὰ Μόδας

★ ΧΙΛΙΑ Κομψοτεχνήματα Μπομπονιερῶν ποιότητος

★ ΧΙΛΙΕΣ Ἐκπλήξεις

ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ

Ὁ Γάμος σας θὰ εἶναι σωστὸ ὄνειρο μὲ τὴ μοναδικὴ φίρμα τῶν ὡραιοτέρων Γάμων

ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ

Η ΦΙΡΜΑ ΤΗΣ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

ΤΙΜΑΙ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΙ

ΑΝΤΖΟΥΛΑΤΟΣ

ΓΟΥΝΑΡΗ 48 — ΤΗΛ. 51-35 & 49-71

Διὰ μία ὑπέροχη καὶ φανταιζὶ ἐμφάνισίν σας ἐπισκεφθῆτε τὸ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ

ΣΠΥΡΟΥ - ΡΟΥΛΑΣ

ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 34

ΤΗΛ. 72—365

● Μὲ τὰ καλλίτερα εὐρωπαϊκὰ φάρμακα

ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΝΥΦΙΚΩΝ ΕΙΔΩΝ

ΠΑΠΑΘΕΟΥ

ΚΟΡΙΝΘΟΥ 254 & ΠΑΤΡΕΩΣ — ΤΗΛ. 52—38

ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ: Τοῦλια — Δαντέλλες — Μαντήλια —Κουφέττα — Ἀνθάκια — Κορδέλλες ΛΙΑΝΙΚΩΣ σὲ τιμὲς ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ πωλήσεως.

ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΛΕΠΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Δ. ΚΑΨΗ

"Ο ΣΑΚΗΣ"

ΤΣΑΜΑΔΟΥ 14 α — ΤΗΛ. 72—561

★

Τοποθετοῦνται ἐγκεκριμένοι ΤΑΧΟΓΡΑΦΟΙ καὶ ΤΑΞΙΜΕΤΡΑ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ.

Ἐπισκευάζονται ΤΑΞΙΜΕΤΡΑ — ΚΟΝΤΕΡ — ΥΑΛΟΚΑΘΑΡΙΣΤΗΡΕΣ — ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΑ ΥΔΡΑΡΓΥΡΟΥ — ΣΤΡΟΦΟΜΕΤΡΑ καὶ πάσης φύσεως ὄργανα μετρήσεως.

Ἐπίσης διαθέτομεν τὴν Γενικὴν Ἀντιπροσωπείαν διὰ τὸν Νομὸν Ἀχαΐας.

ΑΥΤΟΓΡΑΦΩΝ ΧΑΡΤΩΝ ΤΑΧΟΓΡΑΦΩΝ Αὐτοκινήτων

ΠΡΟΣΟΧΗ!!

Στὴν πρωτότυπη ταβέρνα

Η «ΠΛΑΚΑ»

ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΤΗΝ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΜΕ:

Τὸ ἐκλεκτὸ ΣΑΒΟΡΟ, τὴν περίφημη ΣΚΟΡΔΑΛΙΑ, τὰ ΧΟΡΤΑ, τοὺς κεφτέδες, τὶς ΧΩΡΙΑΤΙΚΕΣ βραστὲς ΚΟΤΤΕΣ καὶ τὰ πλέον φρέσκα ΨΑΡΙΑ, ἀπὸ τὴν θάλασσα στὸ κάρβουνο.

Ἐπίσης θὰ βρῆτε τὰ χωριάτικα ΛΟΥΚΑΝΙΚΑ καὶ τὶς ΜΠΡΙΖΟΛΕΣ ψημένες στὰ κάρβουνα.

ΚΡΑΣΙΑ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ

ΣΥΝΘΗΜΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ: Καθαριότης — περιποίησις — οἰκογενειακὸν περιβάλλον — Τιμὲς πολὺ λογικὲς

ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 75 — ΤΗΛΕΦ. 70—469

ΑΝΩ ΠΟΛΙΣ

Δ)νσις: Ο ΛΑΚΗΣ

ΦΙΛΑΘΛΟΙ

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΕΦΘΑΣΕ!!

Τὸ κατάστημα «ΒΕΝΤΕΤΤΑ» τῶν ποδοσφαιριστῶν τῆς «Θυέλλης»

ΚΟΥΡΛΕΣΗ - ΔΕΛΑΛΗ

σᾶς προσφέρει:

Δίσκους, πίκ - ἄπ, ἠλεκτρικοὺς φούρνους, ἠλεκτρικὰ σίδερα, ψηστιέρες (πύραυλος — ρομπότ), πετρογκάζ, μεταλλικὰ ντουλάπια, μεταλλικοὺς νεροχύτες, μεταλλικὰ ντουλάπια μπάνιου κλπ.

ΚΑΙ ΚΑΤΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΟΝ:

ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ

σὲ ὅλα τὰ σχέδια. Ἐπίσης καὶ ὅλα τὰ εἴδη πλαστικῶν.

Σᾶς περιμένομεν διὰ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσωμεν

ΚΟΥΡΛΕΣΗΣ - ΔΕΛΑΛΗΣ

Παραπλεύρως κινηματογράφου «Σινὲ — Μαρί» — Φωκαίας 4 — Τηλ. 70—829.

ΚΟΝΤΗΣ

★ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ

ΥΠΕΡΟΧΑ ΜΟΝΤΕΛΑΚΙΑ ΙΤΑΛΙΑΣ

★ ΠΑΙΔΙΚΑ

ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ — ΚΟΣΤΟΥΜΑΚΙΑ — Η ΠΡΟΙΚΑ ΤΟΥ ΜΠΕΜΠΗ

★ ΝΥΦΙΚΑ

ΤΟΥΑΛΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΚΑΛΥΤΕΡΑΣ ΚΡΕΑΣΙΟΝ

★ ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ

ΔΙΑ ΓΑΜΟΥΣ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ, ΜΟΔΕΡΝΕΣ, ΕΚΛΕΚΤΕΣ, ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΕΣ

Γ. ΚΟΝΤΗΣ

ΕΡΜΟΥ 54, ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 46 - 02

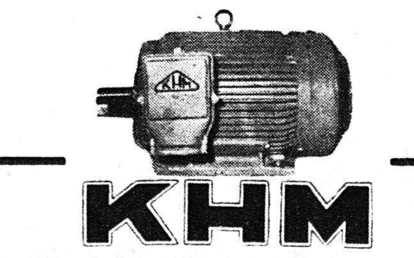

ΚΗΜ

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΤΥΠΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ ΑΠΟ 0.33 ΕΩΣ 125 HP

ΤΡΙΦΑΣΙΚΟΙ ΒΡΑΧΥΚΥΚΛΩΜΕΝΟΙ κατὰ DIN 42673/60

ΤΡΙΦΑΣΙΚΟΙ ΔΑΚΤΥΛΙΟΦΟΡΟΙ κατὰ DIN 42679/62

ΜΟΝΟΦΑΣΙΚΟΙ ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΠΥΚΝΩΤΟΥ

ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 164 • ΤΗΛ. 72-168 & 72-735 • ΠΑΤΡΑΙ

ΣΗΜΑΙΕΣ - ΛΑΒΑΡΑ

ΕΤΟΙΜΕΣ

ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 68 Α

ΠΑΤΡΑΙ

ΤΗΛΕΦ. 36 - 07

ΟΜΑΔΙΚΑΙ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΜΑΘΗΤΙΚΩΝ ΣΗΜΑΤΩΝ

ΚΟΣΜΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ ΓΡΑΝΑΔΑ

ΙΩΑΝ. ΣΕΦΕΡΙΑΔΗΣ • ΤΗΛ. 46-81

★

Ὁ θρίαμβος συνεχίζεται μὲ τὴν καταπληκτικὴν καὶ διεθνοῦς φήμης Ἰνδὴ χορεύτρια καὶ τραγουδίστρια σωσία τῆς ΝΑΡΓΚΙΣ

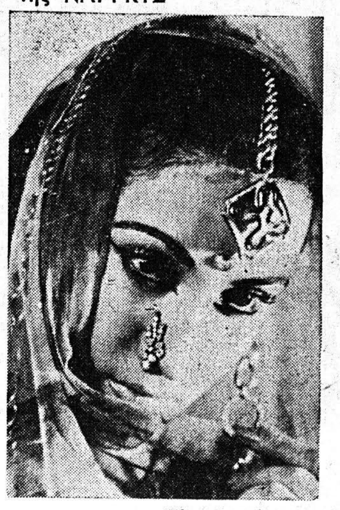

SANI SAGAR

Σὲ χοροὺς καὶ τραγούδια τῆς Ἀνατολῆς

★

Τὴν βεντέττα τοῦ θεάτρου

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΤΣΑΚΙΡΗ

τὴν ἀγαπημένη σας ΠΑΤΡΟΥΛΑ

καὶ τὴν γλυκειὰ φωνὴ τοῦ τραγουδιοῦ

ΕΛΕΝΗ ΑΡΜΑΟΥ

Τὸ πρόγραμμα παρουσιάζει ὁ ἐκπληκτικὸς κονφερανσιὲ

PAMOUR SATT

Ὀρχήστρα ΧΡΗΣΤΑΚΗ

ΚΟΥΖΙΝΑ ΣΠΕΣΙΑΛ